

MỖI SỐ 3 tháng 7p.00
6 tháng 13.00
1 năm 25.00
0\$50 CHINH - PHỦ
GẤP ĐÔI

**Thư từ và ngân-
phiếu xingửi về :**
Bà chủ - nhiệm
TUÂN-BẢO ĐAN-BA
76, Wiélé
Hanoi

Đanbà

TUÂN BẢO XUẤT BẢN NGÀY THỨ SÁU

SỐ 296-297 -- Ngày 18-20 tháng 7 năm 1945

Ton-soan và Tri-su 76 Wiélé Hanoi - Giấy nọi 479

TRỪNG PHẠT THẮNG TAY

Đạo Dự số 81 của Đức Bảo-Dại vừa ban bố, lên án từ hình những kẻ đầu cơ tích trữ thực là một đạo Dự mà toàn quốc hoan nghênh. Nhất là lúc này, nước Việt - Nam vừa trải qua một nạn đói đã gây ra bao nhiêu tang tóc cho bao nhiêu gia-dình Việt - Nam. Nếu chính phủ không tìm cách phòng ngừa thì cái lợi lại sô đầy những kẻ vô lương tâm vào những tội ác tày đình ấy nữa.

Sau cuộc đảo-chính, bao nhiêu vụ đầu cơ tích trữ của cả người Pháp người Nam bị vỡ lở. Cháy nhà ra mặt chuột, những kẻ ấy (chúng ta có cần vạch mặt chỉ tên ra đây không ?) đã là những thủ phạm gây nên bao nhiêu nông nỗi thảm thương cho đồng bào ta. Nhưng không phải đến thế là hết đâu. Hiện lúc này còn nhiều kẻ đã làm giàu bằng xrong máu đồng bào, vẫn ung dung sống bằng những của phi nghĩa chúng đã thu góp được; cũng như có nhiều kẻ vẫn tìm hết mọi cách lén lút che mắt pháp-luật để tích trữ và

Xem trong số này

— *Trừng phạt thắng tay,* của T.B.Đ.B.

— *Kịch thơ MÁU ANH HÙNG*

của Hà Khang

— *Người nội trợ phải làm việc như thế nào ?* của T. D.

— *Đan bi tất ngắn* của Bà Quảng

— *Thay lời các bà mẹ* của D. V.

— *chuyện ngắn HẠNH PHÚC* của LUONG-NGOC

— *chuyện riêng, thư tín, gia chánh; trả lời đẹp v. v..*

đầu cơ... Ai có về mạn nhà quê vùng Thái Bình, Nam Định cũng phải nhận rằng (hóc lúa mùa này nhiều lắm. Ấy vậy mà biết đâu ít lâu nữa nông dân hai tỉnh ấy lại chả phải bỏ tiền ra đóng gạo, bằng giá... chợ đen !

Pháp luật đã tiên liệu việc này, nên đã ấn-dịnh nhiều phương pháp phòng ngừa, nhưng có pháp luật thì nghĩa là vẫn còn có những kẻ làm việc phi-pháp. Đối với những kẻ ấy (những kẻ đã phạm tội rồi mà vẫn còn ung dung ở ngoài lưới pháp luật chúng tôi yêu cầu chính phủ trừng phạt, thắng tay, dù có phải lên những án khổ sai, những án tử-hình chiều theo đạo Dự của Đức Bảo-Dại.

Giết một người là trái với nhân đạo. Nhưng giết một kẻ đã đang tâm giết hại hàng vạn người, thì trái lại, hợp với nhân đạo lắm. Vì kẻ ấy không đáng được coi là người nữa.

T. B. Đ. B.

CHUYÊN RIÊNG

O. B. L. Đầu đề bài luận văn kỳ thi Tú-tài năm nay ra về cụ Nguyễn-Du, và chuyện Hoa-Tiên, chúng tôi thiết tưởng ta nên hết sức hoan nghênh mới phải, sao lại còn phàn nàn. Hay tại ông thấy không có những câu hỏi về Corneille, Racine ư? Nay, ông ạ, cụ Nguyễn-Du và cái tâm sự của cụ « **Bất tri tam bách dư niên hậu, thiên hà hà nhân khấp Tố-Như** » còn quý giá cho người mình hơn là cái tâm sự của những tác giả Tây phương mà ông đã học kia đấy. Ông đã đọc chuyện Kiền chưa? Nếu chưa thì ông hãy đọc đi, rồi chịu khó mà suy nghĩ. Còn chuyện Hoa-Tiên thì giá trị nó thế nào, ông cũng lại chịu khó đọc đi đã rồi mới nói chuyện được. Câu hỏi của ông làm chúng tôi bức bối mà nhớ tới câu: « Bụt chùa nhà không thiêng ». Còn gì buồn bằng ngày trước hồi còn Pháp thuộc, hỏi một ông Tú (ngay cả đến một ông Cử nữa) một câu về văn-chương nước mình, thì ông Tú (cả đến ông Cử nữa) nhiều khi mù tịt, chả hiểu ra sao cả. Thế gọi là vong-bản đó.

Cô Th. V. (Hà-nội) Phải lắm, tình nhân-loại bao giờ cũng cao quý nhất. Cô có ý tưởng muốn theo học nghề nữ khảm hồ không phải là vì muốn có một nghề nghiệp để kiếm ăn, mà là vì tình nhân-loại, thực đáng quý. Bàn tay êm dịu của người đàn bà thường dễ dàng ve vuốt các vết thương hơn.

Các anh Th. N. và T. T. Các anh cứ yên tâm, bao giờ pháp luật cũng trừng trị thẳng tay những kẻ hành động trái với pháp luật. Nóng này lúc này vô ích. Rồi sau đây, thế nào trắng cũng ra trắng đen cũng ra đen.

Cô L. N. Sự nhẫn nại của cô đáng quý lắm. Chúng tôi tin-rằng với cái đức nhẫn nại và lòng hy-sinh của cô, cô sẽ thắng được

mọi cản trở và nắm vững tương-lai. Biết bao tấm gương sáng từ xưa còn treo chói lợi để ta soi vào đấy mà giữ mình sửa ý. Vững ở mình, tin ở người, đừng than thở, khóc lóc, bước những bước chặc chặc trên đường đời với nụ cười kiên nhẫn ở trên môi, đó cũng là một bí-quyết để cho ta khỏi bị đàn áp một cách bất công, và để cho ta nắm được phần thắng lợi trong việc dàn xếp cuộc đời ta. Cô nói phải: chỉ với lòng tin tưởng mãnh liệt, người ta làm được hết mọi việc tưởng là khó.

ĐAN BÍ TẮT NGẮN

Đồ dùng: 4 quân chỉ cotton perlé, 1 bộ 5 kim số 2.

Cách đan: Bạn bắt đầu 90 mũi, đan trơn (point jersey) giải độ 1 phân tây. Bạn đan: vắt sợi chỉ lên, 2 mũi chập một; đan một đường như thế, bạn lại đan chân giải 1 phân tây, rồi bạn đan chập đường đang đan với đường lúc mới bắt đầu, để lại 8 mũi luôn giây chun, xong bạn đan 3 mũi xuống, 2 mũi lên, giải chừng 15 phân tây lúc đó mới bắt đầu đan gót.

Gót: 90 mũi chia đôi, lấy số chân 44 mũi, để lại 46 mũi không đan tới. Bạn đan trơn 44 mũi nhớ quay sang trái cũng chiet (bớt) 1 mũi (2 mũi chập một) quay sang phải cũng chiet 1 mũi. Đường nào cũng thế cho tới khi còn 16 mũi thì bạn lại bắt đầu lấy thêm

ra bên trái 1 mũi, bên phải 1 mũi (chỗ chiet lúc này) khi lấy đủ 44 mũi bạn lại đan 5 kim chung quanh cả 46 mũi (trước để lại). Đan tới đầu ngón chân độ 21 phân, bạn chia làm đôi, cạnh chân bên phải đan 2 mũi chập một, (1 mũi đan trơn, 2 mũi chập 1). Cạnh chân bên trái cũng đan thế. Tới khi còn 20 mũi, bạn lộn chiet tất (vết) ra đằng trái. Bạn đan chập 20 mũi vào với nhau và triệt hết.

Bà QUẢNG

Cải chính

Trong số báo 292 - 293, bài thơ « lời ruộng hoang » có bốn chữ « tặng bạn đồng Canh » chữ Canh chính ra phải viết hoa vì là tên một cánh đồng, thợ nhà in sắp chữ c thường vậy xin cải chính.

T. B. Đ. B.

NGƯỜI NỘI TRỢ PHẢI LÀM VIỆC NHƯ THẾ NÀO ?

Người đàn bà gia đình có thể không phải làm những việc trong nhà nhưng cũng cần phải trông nom, để một đến tất cả mọi việc.

Cần phải nghĩ đến cả những chi tiết khiến cho công việc trong gia đình khỏi bị ngưng trệ.

Bà phải cai quản tài lộc để ý đến hạnh kiểm của chúng. Giàu có đến đâu cũng không thể để cho người nhà pha phỉ được không buồn xia không bon chen, bà không đến nỗi phải nản về một công rơm mạt thì mới không ích gì cho ai. Nhưng một khi trông thấy trong nhà ờ ờ bãi cơm thiu, rau úa thì bà không giận sao ? Vì cơm và rau kia rất có thể đẹp ý con đòi cho một kẻ nghèo. . .

Dầu phong - lưu hay tâm thường người đàn bà đều phải có các đức tính: thứ tự, cần kiệm và chăm chỉ.

Nhiều người đàn bà trung lưu tự làm lấy việc nhà và nấu nướng thỉnh thoảng mới dùng một người công nhật giúp đỡ các việc nặng. Họ giặt rũ, khâu vá lấy quần áo của mình và các con v.v.

Dù là triệu - phú hay thợ thuyền người nội-trợ giỏi đều có những đức tính như nhau. Nhà cửa họ đều sạch sẽ, thứ tự, họ biết tính toán, mua sắm hoặc kiểm soát lại các thứ. Họ

biết giá trị các thứ vải vóc hàng hóa, không để cho chúng người bán hàng bị mất được.

Mặc dầu tiền tài eo hẹp đời vật chất của một gia đình có người nội trợ giỏi vẫn có vẻ uring dung và dễ dãi.

Có những người nội t. ở lúc nào cũng bận. Họ luôn tay làm luag mà kẻ qui việc làm không xứng với số tiền chi tiêu. Có người bỏ tất cả thì giờ vào việc bánh một nầu nường. Làm những thứ để dành ấy là tiêu thì giờ và tiền bạc một cách vô ích. Ngạn ngữ chẳng đã có câu: « trừ sản là pha phỉ » ư ?

Có người luôn luôn thuê thừa, làm những đồ trang hoàng nhà cửa. Việc làm của họ tốn tiền mà phần nhiều không lấy gì làm đẹp mắt.

Có người sạch một cách quá đáng: nào đánh bóng, nào chải, nào rửa bụi cả ngày. Không chăm đến các việc cần thiết khác họ làm cho cái đức tính sạch sẽ đáng khen thành ra kỳ cục.

Đã có bài:

ỨC TRẠI

THI VĂN TẬP

Có nguyên văn chữ Hán, do Trúc Khê phiên dịch. Nhà in Lê Cường, 75, Hàng Bồ xưa bán - Giá 5000.

Những người ấy có thể nói tôi không có phút nào không làm gì. Nhưng làm việc như thế không có ích lợi thiết thực.

Không nên tưởng rằng những người này ham làm cho tài sản được rồi rạo. Như thế chỉ theo đuổi một ý hướng ích kỷ, vì chọn trong các việc họ cần làm việc họ thích còn thì bỏ mặc các công việc đáng cần có ích cho cả gia đình đáng lẽ cũng phải được chăm nom cùng một lúc.

Người đàn bà lười biếng còn tệ hơn những người ấy. Họ không chịu làm việc để chia sẻ gánh nặng với chồng. Ấy là kẻ không có chút lương-tâm hay là vô tâm một cách ngây thơ mà ta thấy thô bạo là tâm địa họ hề kém.

Lười biếng là một tội xấu. Nếu không biết cố sức tự diệt bỏ để nó ch phôi ta là nên giáo dục của ta khuyết điểm.

Làm việc là một sự có ích, một luật thống liêng, một công lệ của nhân loại. Chúng ta phải góp sức cá-nhân vào đoàn-thể, bắt đầu ngay từ gia đình.

Sự làm việc làm tăng thêm tài sản, cũng có đời sống tự lập. Nó giữ sức khỏe cho thân thể được hăng hái và sáng suốt cho trí khôn. Nó an ủi và làm cho ta mạnh thêm. Nó tránh cho ta nhiều sự xấu và hoạn nạn.

(Xem tiếp trang 11)

Máu anh-hùng

KỊCH THƠ LỊCH - SỬ HAI MÀN

của HÀ-KHANG

(Tiếp theo)

Không thôn xóm nên lão đánh
nân ná,
Dựng quán gianh để đỡ gót
anh hùng

Đền Lam-Sơn !

2 TRÁNG SĨ (cùng nói) :

On lớn với non sông.

Bọn ngu-hạ xin lay quý bái
phục.

(quý xuống nhưng lão quán
đỡ dậy ngay)

LÃO QUÁN :

Nhưng nằng đó là thân già
thầy nhục.

Rồi chiêu vãng. . . các tráng
sĩ uy-nghi

Tạm ghé đây rồi xóc kiếm ra
đi. . .

(quay lại hỏi hai tráng sĩ)
Tráng sĩ ! Người đâu ta ? già
trộm hỏi,

TRÁNG SĨ I :

Thưa lão trượng, ở cuối miền
Thanh-Ngoại

Hai anh em yên sông với cha
già.

Nhưng giang sơn bưng đó lửa
cạn-quả,

Và phát phối non Lam cờ
khởi-nghĩa

LÃO QUÁN :

Nên lão - nghiêm giục ra đi, hai
tráng sĩ ?

TRÁNG SĨ II :

Vâng, cha già giục-giã mãi ra đi,

Nhưng anh em ngán-ngại buổi
phân chia

Nên ở lại để lnh nóng khuya
sớm. . .

Tướng đạo thân-hồn phải thờ
cho trọn,

Song một chiều xá-xác lá vàng
rơi,

Mây sáu vương, gió lạnh đổ tới
bờ,

Cha truyền lệnh anh em đi săn
bắn,

Khi trở lại thì người đã tự vẫn
Giải lụa đào. . .

TRÁNG SĨ I :

Chiều đó bắt vào thu,
Và trên bàn để lại lát tâm thư

Người thông thiết : Phái diệt
quân man dợ,

Nên chết đi, cho hai con tiên thú,
Quên cha già mà đảo lại non
sông

QUÝ BA ! MUỐN CÓ

Giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không đâu sánh kịp
xin mời lại hiệu ;

Quê-Hiên

36, Phố Hàng Bồ, 36

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

LÃO QUÁN : (mặt râu râu,
chấp tay vãi hư không)

Kẻ hèn đây xin bái vọng anh-
hùng;

(ủ dột lão quán cầm lấy đuôi
râu)

Ngán đau-khổ đổ vào thân thất-
trí !

(cả ba người đương sắp quay
lại bàn ghế ngồi thì một tráng
sĩ võ trang đen, kiếm đề trần,
cầm ở tay vãi ba người, ba
người đáp lễ lại)

TRÁNG SĨ III :

Kẻ ngu-hạ cúi lạy chào liệt-vị;
Giúp cho xin ít chút để ăn đường

Nghề mọn này, mong liệt-vị
rộng thương

Ngu-hạ hiến mây đường gương
bôi-bác. . .

(tráng sĩ III đi luôn mây đường
kiếm, tuyệt kỹ)

LÃO QUÁN :

Chà, tuyệt tác !

TRÁNG SĨ I :

Vâng, đường gương tuyệt tác
(hướng lại phía tráng-sĩ III

đương vẫn múa gương)

Kẻ ngu-hèn, xin tráng-sĩ ngừng
tay

TRÁNG SĨ III : (ngừng kiếm)

Từ Qui-Châu, ngu-hạ đến nơi
đây,

Đường thiên-lý mà tiên-lung là
cạn

TRÁNG SĨ II : (ngắt lời)

Tôi thề nghị : Khắp bốn trời
là bạn

Thì xin người chớ có ngại-
ngùng chi !

TRÁNG SĨ III :

Nhưng hoàng-hôn, ngu-hạ phải
ra đi,

Dầu vụn kiếp, xin nhớ ơn Siêu-

Mẫu!

LÃO QUÁN:

Ồ! Tráng-Sĩ! Giờ chưa sang
giờ Dậu

Hãy dùng cơm rồi liệt-vị lên.

(vào trong quán)

TRÁNG SĨ II:

Nhưng chân trời đã lác đác
ngân sương.

Gió chớm lạnh

TRÁNG SĨ II:

Xin người đừng vội vã!

Hãy dùng cơm rồi đợi chờ
ngu-hạ

Cùng hiến-huynh.

TRÁNG SĨ I (quay hỏi Tráng
sĩ III):

Tráng-sĩ đến Lam-Sơn?

TRÁNG SĨ III:

Vâng! Từ Qui-Châu tôi đến
Lam-Sơn!

TRÁNG SĨ I:

May mắn quá! Trên đường dài
thêm bạn.

Người đứng ngaitiền lưng đã cạn,

Hãy dừng đây cùng ngu-hạ
dùng cơm.

Rồi ta đi nhặt dạ đến Lam-Sơn

Hắn tráng sĩ thấy giang sơn nổi
sóng.

Đòng cứu quốc sôi lên bầu
máu nóng.

Nên lúc nào cũng muốn vội ra đi!

TRÁNG SĨ III:

Vâng, kể từ khi xã-tác suy-vi
Bạn đồng-chí lên đường như
nước chảy.

Dưới mái nhà gianh ngày ngày
áy náy.

Từ lâu rồi! Ngu hạ ném bút-nghiên

Những đau lòng vì tổ-quốc đảo-
diên,

Dưới giảng cao, độ miệt mài

luyện-kiểm,

Địnhhà đi dù tiện thể quyền-luyện
(giọng tráng sĩ trở nên buồn rầu:)

Nhưng nhà nghèo khó kiếm
được tiền ăn,

Mà Lam-Sơn thì đường lối xa
xăm!

Thầy ngu-hạ những đêm mờ
bút-rút,

Hiệu lòng đau, tiện thể bèn cắt
tóc.

Bạn lấy tiền cho ngu-hạ ra đi...

Từ ngậm ngùi rút áo buổi
phân chia,

Thu hui quanh trên đường giải
lệ bạn,

Nhưng đến đây thì tiền lưng
đã cạn,

Hiền đường gươm trông lượng
các nhân-huynh!

TRÁNG SĨ I:

Có điều chi mà tráng-sĩ nặng
tình

Người bên bẻ arch em cùng
máu nóng!

TRÁNG SĨ II:

Mà quốc-gia trong thời kỳ nổi
sóng,

Anh em ta cùng giả nợ non

Quê Lâm

số 6, Phố Chả Cá Hà - nội

Hiệu Quê - Lâm hiến quý
bà, quý cô những kiểu
giấy lõi tằm, nhũ nhạn
và lịch sự

Cải thợ lành nghề
Giá tính phải chăng

sóng,

Khởi then danh là giồng máu
anh-hùng.

TRÁNG SĨ III:

Vâng! Phải sát vai giáp tan
cơm khởi lửa

Bằng tài năng hay bằng xương
máu nữa?

(tráng sĩ III tháo khăn gói,
lão quán từ trong đi đến phía
ba tráng sĩ, tiếp câu truyện)

LÃO QUÁN:

Lũ rợ Hồ mây chốc phải lia
tan

Hãy dùng cơm rồi liệt vị lên
đàng!

(ba tráng sĩ theo lão quán
vừa khuất bên trong, một
người dân khom áo lời thôi đã
ở ngoài cửa đương đi vào)

NGƯỜI DÂN: (ngắm thơ
chữ Hán)

« Đoạn tông nhất sinh duy hữu
tửu,

« Trăm tư bách kế bất như
nhân »

(kéo ghế ngồi xuống giọng
say sưa;)

Mặc đời khốc truyện hợp, tan
Rượu thơm nghi-ngút hương,

ngân tỉnh say...
Bóng tà-huân đương đỏ xuống!

chiều xẩy!
(Còn nữa)

TIN MỪNG

Chúng tôi được tin thi sĩ TRẦN-
NGỌC-TẢO ở Vu-Chu (Sơn-Tây)
vừa thừa mệnh nghiêm-thức, đẹp
duyên cùng cô ĐỒNG-THỊ-MY ở
Hải-phòng. Xin có lời mừng tân-
lang và tân-nhân bách niên giai
lão.

NGỌC-HOÀN và TRÚC-ĐƯỜNG

HẠNH PHÚC

Nàng là một người đàn bà giàu nhất thế giới. Người đàn bà giàu nhất thế giới có thể đem vàng mua được tất cả mọi thứ, nhưng vẫn không mua được Hạnh-Phúc.

1.) Kể từ sen ngô dào to...

Nàng mồ côi mẹ từ thuở lên ba tuổi. Hay còn bé bỏng quá mà đã thiếu tình ấp ủ của một người mẹ, thì cái « bất hạnh » của cuộc đời đã báo hiệu rồi đó. Ông thân sinh ra nàng thì xuất ngày bán bệu vì công việc kinh doanh buôn bán, tiền muôn bạc triệu, thì giờ đầu mà sẵn sốc nàng. Với lại, một nụ cười của người cha bằng sao được cái nhia hiên từ ấu yếm của người mẹ được kia chứ, nên nàng thấy nàng lẻ loi hiu quạnh ngay từ thiếu thời. Cho đến năm nàng 12 tuổi thì vàng bạc của nhà nàng dồn nén lên nàng lại ấy một của nàng cả sự yên tĩnh đáng quý nữa. Nàng được hưởng một phần gia tài của cha nàng. Than ôi ! Ở cái tuổi mà những cô thiếu nữ khác chỉ có một cơn bu-bê hay đương mơ ước ông Hoàng-tứ sinh trai thì nàng đã là chủ một số tiền 800 triệu quan để, nghiêm nhiên là cô thiếu nữ giàu nhất thế giới.

Mười lăm tuổi đầu, nàng bán đi một lúc 4 vạn cổ phần trên trường hội đoái, mỗi cổ phần là sáu ngàn năm trăm năm mươi đồng phật lạng. Chưa có bao giờ lại có chuyện bán tổng

bán tháo cổ phần như thế. Thiên hạ nhôn nhao. Báo chí thành Nữu-uớc lên báo uh êu giấy mực. Thôi thì « sinh » vân in ảnh, tán dương nàng vô kể, vì vài tháng sau, giá tiền tệ hạ xuống một cách ghê gớm : Nàng đã tránh khỏi phải thiệt hại một món tiền kèch sù. Người ta chụp ảnh nàng, chụp cái áo nàng mặc, cái váy nàng con chơ của nàng; mỗi ngày nàng nhận được 200 phong thư, và lấy làm kiêu hãnh, kiêu hãnh đến say sưa vì sự giàu có. Lúc này nàng cho rằng ở đời mọi việc đều có thể giải quyết bằng những con số cả.

Mười tám tuổi nàng bước ra ngoài xã-hội. Kinh thành liên có những buổi dạ hội long trọng vô cùng. Một trời phân-hương mở ra đón người thiếu-nữ giàu nhất thế giới. Ông thân ra nàng tổ chức một buổi khiêu-vũ cho nàng mà tốn hết 150 vạn phật-lạng.

2.) Lần đầu tiên biết ai tình

Tuổi dậy thì chóng đến. Một vẻ đẹp mê hồn hiện ra ở đầu mày cuối mắt, ở tất cả thân thể người thiếu-nữ triệu-phú. Tây Thi hay Trịnh Đán của phương Tây ? Ôi, nào ai biết, nhưng điều mà chúng ta biết

chắc chắn là có nhiều người làm thơ vì nàng là n. Ai là Phạm Lãi, ai là vua Việt mà ai là vua Ngô ? Hoa nở đã quay cả về hướng nàng rồi thì hẳn có biết bao nhiêu dài Cô Tô, sắp sửa dựng lên bằng gỗ trầm hương, biết bao nhiêu Ngũ Hồ sắp sửa được thuyền đưa sóng rờn...

Phạm Lãi trong chuyện này là một vị hoàng tử đẹp trai... Họ gặp nhau ở Tây ban Nha... Họ trao duyên... ở những cái nhìn ngay lần đầu tiên đã đắm đuối. Nàng biết nàng thuộc về chàng rồi, bèn trở về, giống bướm một chuyến sang phương Đông, còn chàng, chủ trương đã có chị Hằng, liền trở về xin ly dị vợ, rồi cũng vượt bể sang tìm nàng ở Vọng Các. Họ gặp nhau, rồi cùng sánh vai trở về Mạc xây. Báo chí lại được dịp nói đến nàng. Họ thêm đặt ra trăm thứ chuyện.

Nhất là báo chí Mỹ quốc lên án nàng, nói nàng kết hôn ở Ba-Lê thì tức là nàng đã mang đi phung-phí ở ngoại-quốc tiền nghìn tiền triệu là số tiền mà quốc dân Mỹ đã gom góp vào cửa hàng của ông cha nàng. Mà quả thật, sự phung-phí tiền tài của nàng ở Pháp quốc đã làm choáng lộn cả những đầu óc vững chãi nhất. Trước hôm cưới, nàng mua bán lật vạt hết 90 vạn quan. Đến hôm cưới, nàng tặng mỗi cô dâu một chiếc vòng kim cương. Nàng biếu tân-lang cả một chuồng ngựa quý giá. Nàng ký cho

kẻ nghèo ở hộ thứ 16 làm ngân phiếu 15 vạn quan. Trong hôm trăng sáng của nàng, có một cái vòng cổ bằng hạt trai màu huyền mua ở Á Đông, một cái mũ bằng vàng nam toàn kim cương. Hôn lễ tốn 50 vạn quan. Cưới xong, cặp « uyên ương » mua một cái biệt thự ở Vạn-ni để chung hưởng Hạnh phúc.

Nhưng Hạnh phúc! Biết tìm đâu ra Hạnh phúc? biết thế nào là Hạnh phúc bây giờ? Cặp vợ chồng « uyên ương » Hạnh phúc mà không cùng chung một quan-niệm về cuộc đời, không cùng chung một lý tưởng, không cùng tâm-niệm đến một tương lai, không đợi ở nhau điều gì, không hỏi, hợp hy vọng, không xây đắp trong âu yếm, tin tưởng, thì hưởng Hạnh phúc làm sao? Đôi vợ chồng này tưởng rằng điều-kiện cốt yếu của Hạnh phúc là tiền, thì sau 2 năm sống với nhau như 2 vị khách sang trọng cùng trọ chung trong một khách sạn huy-hoàng, họ đã thấy rằng Hạnh phúc không mở cửa ra để đón họ. Cho đến một hôm, họ tuyên bố ly dị của họ làm đảo lộn một lần nữa báo chí Mỹ-quốc. Nàng đến Reno để ký tờ ly-hôn, và tuyên bố: « Quả có thể thật! Hạnh phúc không thể đem tiền mua được! »

3.) Thêm một chuyện...

Hai mươi hai tuổi, với tiền triệu ở trong tay, người đàn

bà này tìm mãi mà không thấy tương lai hứa hẹn với mình cái gì cả. Hạnh phúc, ái-tình, lạc thú, biết tìm đâu? Tìm đâu ra được một đôi mắt nhìn chân thành, một tâm lòng ngay thẳng, một trái tim biết yêu thương? Mua làm sao được những thứ châu ngọc quý giá ấy? Than ôi! Giữa nàng và cuộc đời, bao giờ cũng lừng lững đứng lên một bức thành vàng. Nàng nhều vàng bạc quá, thành ra nàng cách biệt với chung quanh.

Bây giờ nàng mong muốn có một mụn con. Có một mụn con, có lẽ chỉ có thế nàng mới biết thế nào nào là sống bằng tình cảm. Nàng muốn sống cái cảm giác xôn xang của một người mẹ, những nỗi vui mừng, lo sợ, hồi hộp của một người mẹ. Nàng muốn rình một nụ cười, một lời bập bẹ, một bước chập chững của con...

Cho nên, một hôm, có một vị bá-tước nhìn nàng một cách thẳng thắn hơn mọi người

khác, và nói với nàng bằng một giọng thành-huê hơn. Y hứa sẽ đem hạnh phúc đến cho nàng. Nàng bèn ưng thuận kết hôn với vị bá-tước nọ.

Tuổi son sông nước dờ dằng, đã tường...

Nhưng chuyện này, sang ngang rồi nàng có được sang trên một chuyện do duyên ủa?

Nàng kết hôn với vị bá-tước nọ để có cái danh-hiệu là bá-tước phu nhân. Nhưng có phải vì thế mà nàng vui đâu. Dòng dõi « hoàng phái » của chồng nàng cũng không mang cho nàng được thêm một nguồn sung sướng nào cả. Nhưng, may thay, ít lâu sau nàng có một đứa con trai. Tin này báo chí đăng rầm rộ. Lúc sinh đẻ, nàng lại xuýt chết vì cái thai, đến nỗi vị bác-sĩ riêng của nàng phải tức tốc đáp phi cơ đến mới cứu chữa kịp. Nàng bèn xây một cái biệt-thự ở Luân đôn - một cái biệt-thự cũng chẳng huy-hoàng lắm - để con nàng ở.

IV) Trẻ thơ đã tội tình gì?

Nàng ở cái biệt thự ấy với con, bên cạnh người chồng bá-tước. Trong nhà có đến 80 triệu đô-mỹ thuật khác nhau, có đến 28 người chuyên việc trông coi những khu vườn tược không có một tiếng động. Cuộc đời thanh nhàn phải chăng gác giờ giờ. Lại thêm nỗi bất hòa giữa nàng và chồng mỗi ngày một tăng. Cuộc hôn nhân này lụn

(Xem tiếp trang 10)

LẤY CÔNG LÀM LỜI

9\$00 một áo giải

và quần

NHÀ MAY PHỤ - NỮ

LÊ TÂN

30, Lò Đức Hà-nội

THAY LỜI CÁC BÀ MẸ

BÀ có hai cháu, một trai, một gái mà cả hai cô, cậu cùng bụ bẫm, mạnh khỏe, đẹp như tranh vẽ, nhưng kia sao bà thỉnh thoảng lại có nét mặt mơ màng ấy? Thôi chắc bà đang lo về tương lai cho hai cháu và luôn luôn toan tính cả một chương trình giáo dục?

Đàn bà chúng ta khi có con, ai chẳng thế. Có, Cậu được cái ngoan ngoãn, bà lại khéo nuôi nấng chúng chẳng bao giờ quật quẹo. Nhưng nụ cười tươi thắm, những tiếng nói lanh lảnh đã tỏ điềm, thêm cuộc đời đầy hạnh phúc của bà. Bà chẳng thấy lúc nào chúng làm bà khó chịu và nhất là bà chưa hề nghĩ đến câu: « Chỉ tổ quần chân »! Bà lại đã biết đem cái phương pháp tối cần biết để dạy trẻ: « chơi mà học ».

Nhiều bà thường mắng con: « Nghịch như quỷ, đã thế chủ nhật này không cho nghỉ, bắt học suốt ngày », Bảo trẻ thế tức là dạy chúng rằng: « học là một sự trừng phạt ». Rồi lúc nào chúng phải học, chúng tưởng ngay: « Chắc mình có lỗi nên phải phạt đây. » không, thế thì hôm nay. Hãy cho chúng có cảm tưởng vui thích trong sự học hành. Sự học của chúng sẽ tiến tới một cách ngạc nhiên.

Bà lại không bao giờ làm cho

chúng sợ cả. Chúng có điều gì tâm tức, không hề giấu giếm, hỏi han bà. Nhưng đôi khi chúng có một vài cái lỗi nhỏ. Bà tỉnh tâm, bà đã cắt nghĩa cho chúng nghe một cách từ tốn, rõ ràng tại sao thế lại là lỗi. Chúng

nghe hiểu ngay và từ sau, chúng chẳng bao giờ lại phạm lỗi trước nữa! Chúng rất sợ làm phiền lòng bà nên càng lớn chúng càng ngoan.

Khi chúng đi trường rồi, những ngày nghỉ, bà thường kể những chuyện rất vui, rất hay cho chúng nghe. Bà đã khéo tìm những thí dụ hợp với khối óc non nớt của chúng. Chúng tin bà lắm. Cái phương pháp lấy gương sáng về hiếu, về trung, về tin, nghĩa ở trong câu chuyện bà kể là một phương pháp giáo dục rất mới mẻ và rất công hiệu.

Rồi đây khi các cô, cậu đều tuổi thanh niên, bà sẽ tự đắc đã đào tạo cho gia đình những đứa con hiếu thảo, cho nước, những người dân biết yêu tổ quốc, cho xã hội, những người hoàn toàn là người.

D. V.

G I A C H Á N H

Cá kho dầu

Cá quả, cá chép, cá dưng, cá riềng, hay tép chấy, tép nường đánh sạch vẩy, cạo nhớt, rửa sạch rồi mổ bỏ ruột; cá lớn sát khúc, cá nhỏ để cả con bóc bỏ chút muối, để độ ba mươi phút. Sếp cá vào nồi đất hoặc song càng tốt, có vung dậy kín. Nếu nồi đất phải bịt lá chuối, để khi đun có nước mọng lại chảy xuống thấm vào cá; — sếp cá xong, lấy dầu « olive » hay dầu vừng, dầu lạc đổ ngập cá độ hai đốt ngón tay (ba phần),

bắc nổi hay soong lên bếp than hồng cho sôi lên chừng gần cạn dầu thì bỏ bớt than dần dần, khi nào xem gần dầu chỉ còn trên những miếng cá độ 1 phân tây là được. Bắc ra chút sang một chiếc liễn sứ sạch, khô, có thể để được hai, ba tháng không thiu, hỏng.

Lúc ăn, rắc muối tiêu, ngon như cá hộp, xương cá bỏ rơi, ăn bùi, béo. (nếu đóng hộp hàn kín có thể để được lâu hơn).

Bà LÊ PHONG

TRẢ LỜI ĐẸP

Cô Anh-Tuyết (Thái-nguyên) - 20 tuổi, cao có 1m38, nặng 44 cân như vậy không phải là béo mà là lùn. Bây giờ một mặt phải tập bơi hoặc bơi thuyền mỗi ngày nửa giờ, một mặt phải uống thuốc có chất đá vôi như tricalcine chẳng hạn, nhưng muốn có công hiệu hơn thì uống thêm những thuốc có chất sinh tố A và D (vitamine AD) mua ở các hiệu thuốc tây. Thề có thể cao lên được ít nhiều. Điều cần nhất là phải chăm luyện tập thân thể nhất và chăm bơi thuyền (périssaire). 2) Theo cách hấp mặt đã đăng ở những số báo trước rồi dùng luôn lait d'amande lấy vài tháng da mặt sẽ mịn. 3) Cứ rửa mặt theo cách đã chỉ dẫn cũng đủ trong sáng lắm rồi. 4) Bôi crème d'amande vào bầu tay bàn chân lúc nào cũng được. Bôi từ đầu ngón tay, ngón chân vuốt trở vào rồi vài giờ sau rửa đi. 5) Coi cách chữa mặt mũi đỏ ở những số báo trước. 6) Phương pháp do hai tay và kiêng chân là một phương pháp làm cho người cao.

Cô Lan (Phủ-lý) - Những mụn đỏ ấy do hai nguyên nhân a) Máu xấu. b) Tuổi dậy thì. Nếu là nguyên nhân trên, uống thuốc thanh huyết sẽ khỏi. Nếu là nguyên nhân dưới dùng cách này :

Sáng và tối pha một thau nước nóng, nóng vừa thôi, trong có bỏ 1 thìa borax và 1 thìa bicarbonate de soude rồi rửa mặt, dùng lau, để tự nhiên cho nó khô đi. Sau tự chế lấy thứ thuốc này để bôi lên mặt phân talc 2 thìa (súp), soufre colloidal 60gr, acétone 1 thìa (café), phen chua 10gr, nước 1/2 lít. Lấy miếng bông sạch thấm vào thuốc mà đập đập lên mặt để vài giờ, rửa đi.

2) Khoa học gọi là acné juvénile. Cứ chữa thề vài tháng thì khỏi. 3) nếu có vết thâm thì sát nghệ vào.

Cô Vân (Thái-Bình) 1) Như thề là vừa chứ không béo. Nước da xanh là do sự thiếu tập luyện ở nơi thoáng mát. 2) Có thuốc trị trứng cá giá chừng 10\$00. 3) Dùng thuốc của bác sỹ Dubois hơn vì đã nhiều người dùng thấy công hiệu. 4) Vai lòng mua giúp cô cả hai thứ, gửi chừng 30\$ thừa thãi tính sau.

Bà Nam (Bắc-Giang) - 1) muốn giữ cho nước da tươi sáng, lâu thì trước nhất cần thân thể được luôn khỏe mạnh năng tập thể, ở chỗ thoáng v.v. Về mỹ phẩm thì các bạn gái Âu Mỹ hay dùng thứ thuốc này, chính chúng tôi đã dùng thử, cũng thấy công hiệu nay kiếm rất khó tuy vậy bà cứ thử cô tìm xem.

Huile d'amande douce 6 thìa ăn cơm, beurre de cacao (1 thìa sáp ong trắng (cháy) 1/2 thìa cà phê eau de rose 1 thìa, sữa phòng thật tốt nào ra 1 thìa (chúng tôi tính bằng thìa để các bạn dễ làm) Đun cách thủy cả lên rồi cứ tối tối nhẹ bôi lên mặt, để 1 giờ rửa đi. Nếu bà không kiếm được đủ từng ấy thứ, tạm dùng lait d'amande douce. Thứ này cũng tốt không kém gì thứ trên song cần phải thử thật tốt.

2) Kiêng được càng hay, theo các cụ thì 3 tháng 10 ngày mà chính các bác sỹ Âu Mỹ cũng cứ dặn kiêng tới 3 tháng.

Cô Tuyết (Nam - Định) Đã mua dùm có 2 lait d'amande để ở toà báo cho người lại mà lấy.

Cô Phương (Thanh-hóa) - 1) Khoa làm đẹp chỉ có thể làm cho những nét mặt xấu thành dễ trông chứ là cho một dạ xoa trở nên một Tây thi thi họa có ông phán quan ở truyện Liều trai dùng phép thay đầu! 2) cô bạn đừng buồn cứ gửi cho chúng tôi một tấm ảnh, chúng tôi sẽ chỉ dẫn cặn kẽ những cách trang điểm và những mỹ phẩm phải dùng. Nhớ cho biết màu da, tóc, mắt, cao và nặng bao nhiêu. 3) Đã mua dùm có crème Tsar và thuốc trị trứng cá, cho người lại toà báo mà lấy.

Cô Oanh (Faifo) - 1) Chỉ nên ngâm trong nước biển độ 15 phút, quá có hại.

2) Không có cách gì gửi lait d'amande vào Faifo được vì nhà bưu điện không nhận. 3) 22 tuổi vậy cũng vừa rồi vì dân bị phương đông chúng ta mau già.

TIN TRONG NƯỚC

Cấm các tư nhân đặt tên hội buôn là «Việt-nam Quốc-gia»

Đức Bảo-Đại vừa ký một đạo dụ.

— Cấm tư nhân không được đặt tên «Lợi buôn» dùng trong biển hàng cùng trong các giấy thương mại và quảng cáo những danh từ «VIỆT-NAM ĐẾ-QUỐC, VIỆT-NAM QUỐC-GIA» hay những danh từ tương tự có thể làm cho công chung nhầm rằng việc kinh doanh của họ là do Chính phủ lập ra hay đã được Chính phủ tán trợ.

Những thể lệ về hội họp công cộng

Hanoi 13-7. Api. — Đức Hoàng-thượng vừa giáng dụ ban hành đạo luật định các thể lệ về các cuộc hội họp.

Dụ số 79, ngày 9-7-45

Những cuộc hội họp:

a) có tính cách gia đình hay lễ nghi.

b) trong tư gia của các hội tư thành lập theo pháp luật không quá 30 người đều được tự do không phải xin phép và khai trước.

Những cuộc hội họp khác ở thị xã và tỉnh lỵ đều được tự do nhưng phải khai trước 24 giờ.

Những cuộc hội họp ở đường phố hay công viên ở thị xã và tỉnh lỵ phải được phép trước.

Mỗi cuộc hội họp phải có ban đường tịch gồm ít nhất là 3 người quá 20 tuổi. Có một nhân viên thuộc cơ quan hành chính hay tư

pháp có thể do nhà chức trách số lại từ ra để làm dự

Các công chức trước kia bị giáng trật vì duyên cớ chính trị nay được trả lại các trật đã bị mất

Api. — Đức Bảo-Đại vừa giáng dụ cho các công chức trước ngày 9-3-45 bị giáng trật vì duyên cớ chính trị nay được trả lại các trật đã bị mất.

HANH PHUC

(Tiếp theo trang 7)

có bên vững bền lần trước? Hay lại lên các cảnh?

Đời giờ g bão, giữa trăng giang, lật thuyền đổ cho nàng khóc ban xuân trăm năm?

Nàng luôn luôn lo lắng run sợ, cho coi vì con, vì bọn cướp bắt cóc người luôn luôn đe dọa nàng. Nàng nhận được thư từ dọa nạt thường ngày. Nhật dạ, nàng phải thuê thám tử rình mò, tuần phòng xung quanh nhà. Ở trong nhà nàng chỗ nào cũng đặt cam bẫy, chỗ nào cũng có súng còi sắt chỗ nào cũng canh gác như một cái pháo đài. Ở trong cái hào đài ấy, cậu bé giàu nhất thế giới đương bị đe dọa vì cái số tiền khổng lồ mà gia đình bên ngoài cậu đã kiếm được.

Thành ra, tất cả vàng bạc châu báu của nàng chỉ để tạo

Những hạng công chức các sở cùng các ngành chỉ vì duyên cớ chính trị mà bị giáng trật trước ngày 9-3-45 thì có thể chuẩn cho hàng một số trật bằng hoặc ít hơn số trật mà trước kia bị giáng. Rồi bọn sẽ đặt một hội đồng để xem xét hồ sơ nhân viên thuộc bộ ấy.

Chức Đồng lý phủ Khâm sai

Có tin bác sĩ Phạm Hữu Chương vừa được chính thức cử giữ chức Đồng lý phủ Khâm sai Bắc bộ Việt-Nam.

ra, một người đàn bà có quan trọng và một đứa nhỏ bị hăm dọa.

V) Nàng là ai?

Nàng là Barbara Hutton cháu gái nhà triệu phú Frank Woolworth bên Mỹ. Ông này khi thất bại lần đầu thứ 123 trong công việc buôn bán, vẫn thông nần chí, lần thứ 124 ông lên nghị ra cách bán hàng theo giá nhất định, cách này tung ra lần thứ nhất ở New-Orleans rồi ở khắp châu Mỹ, rồi lan sang Anh quốc, rồi truyền ra khắp thế giới, đã mang lại cho ông một số tiền lớn lao vô cùng. Người ta không thể ước lượng được gia tài của ông bao nhiêu nghìn triệu. Chỉ biết về phần cháu gái ngoại, là nàng Barbara, mà năm 12 tuổi, đã được hưởng một phần gia tài là 800 triệu rồi.

LUONG-NGOC

(Thuật theo M. Claire)

Người nội trợ...

(Tiếp theo trang 3)

Lười biếng đưa đến khôn khó và suy đồi cả hình thể lẫn tinh thần.

Sự lười biếng rất có thể sửa được dầu là thiên tính bẩm sinh, chỉ cần người ta có lòng muốn sửa đổi.

Vậy mà, khôn thay! người ta thấy nhiều người đàn bà sống trong sự lười biếng hoàn toàn. Họ để ngày tháng trôi trong sự nghỉ ngơi với một quyển sách, một quyển tiểu thuyết trong tay.

Những quần áo vứt vào một số không sửa sang cũng không bỏ ra giặt rửa cho sạch sẽ. Nhà cửa bệ bộn, bữa ăn để đến giờ mới sửa soạn. Khi chồng đi làm về họ liền gọi chồng làm đỡ. Người đàn ông chẳng đã làm việc cả ngày để cung-đón cho gia-đình, cho người bạn trăm năm lịch kỷ kia rồi sao?

Cả khi vì sức khỏe hao mòn khiến ta thành lười biếng ta cũng nên cố hoạt động. Không thể làm việc lâu thì ta chọn những việc nhẹ nhàng.

Tay ta cất nhắc, những tư tưởng hắc ám sẽ tiêu tán. Sự hoạt-động khéo điều khiển rất có ích cho tâm hồn và thể chất.

Không phải rằng người đàn bà phải sóc vác tất cả công việc trong gia-đình nhưng ta nên tùy theo địa-vị về tài-sản

mà làm, hãy cai-quản, đốc-xuất các việc. Một khi chẳng may thất-thê người đàn-bà vẫn quen sung sướng nên vui lòng bỏ bớt các thói quen dài-cái mà những tay vào việc.

Không nên nói rằng không có sức khỏe, Bà hãy trông những người đàn bà nghèo khổ: họ có nhiều con phải nuôi nấng chăm nom, họ còn sửa soạn bữa ăn lau dọn cửa nhà, khâu vá, giặt rửa, ở thôn quê thì họ nuôi súc-vật, giồng rau. Họ hy-sinh hết sức và gian-dị biết bao.

Ấy là những điều tôi mong tìm thấy ở tất cả những người vợ thuộc các địa-vị trong xã hội với những công việc khác nhau nhưng cùng một lòng hy-sinh như nhau.

T. "D.

(Theo Baronne Staffe)

Giới thiệu sách

Chúng tôi nhận được

1) NGƯỜI VÔ HÌNH của Thố Lữ dịch, giá 8 \$ 50.

2) TUYẾT GIANG PHU TU của Chu-Thiên giá 8 \$ 50, do nhà Đại-La xuất bản.

3) KINH THI VIỆT-NAM của Trương-Tửu giá 9 \$ 50 do nhà Hàn-Thuyên xuất bản.

Xin cảm ơn hai nhà xuất bản và giới thiệu với độc-giả.

TH" TIN

Đã nhận được ngân phiếu của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ:

Cô Đoàn-tiến-Mỹ (Hải-phòng), cô Hoàng-thị-Uông (Pakha), cô Huỳnh-như-Hồng (Tuy-hòa), Bà Ngô-thị-Lịch (Bắc-giang). Hạn báo mới đến 11-8-45, cô Huệ yá cô Khánh-an (Ninh-bình) đã vào sổ ngân phiếu 25\$00, ô. Nguyễn-duy-Xán (Hưng-yên) hạn báo của ông đến 23-3-46 mới hết giá 25\$00 một năm, cô Lê-thị-Kỷ (Bắc-ninh) hạn báo mới đến 20-1-46, ô. Ngạc-Vinh (Bắc-ninh), ô. Mai-Lĩnh (Hải-phòng) và ô. Mai-Lĩnh (Saigon). Cô Sơn (Vĩnh-yên), cô Nguyễn-thị Liêu (Sơn-tây), ô. Trần-minh-Nguyệt (Mao-Khê), Hiệu sách Thịnh-Đức (Thái-nguyên) cô Thành-thị-Vương (Vĩnh-yên) Bà Trần-Lộc (Nam-dịnh).

Cô B. L. — Lớp nữ khán hộ ở Hà-nội đã mở. Đã lâu sao không có tin tức gì? Cho biết tin ngay.

Cô Nga (Hải Dương). — Ông tỉnh trưởng có thể thỉnh cầu những việc quyết định vấn đề học-bộ. Tuy vậy cô cứ vững tâm, rồi đây tất cả các tỉnh lớn, tỉnh nào cũng có ban thành chung.

TIN MỪNG

Chúng tôi được tin ông bà Lê Hồ, thương gia ở Hà-nội vừa sinh con trai, đặt tên là LÊ-GIA-PHÚC. Trong dịp vui vẻ này, chúng tôi xin có lời thành thực mừng ông bà Lê-Hồ, và chúc cậu Phúc được hay ăn chóng lớn.

BẮNG DƯƠNG, TRÚC DƯƠNG

VUA THÁY

SỤT CÂN, MẤT NGỦ, ĂN ÍT, MAU MỆT

Quý - ngài nên nhớ ngay đến

CỦ - U - LONG - HOAN

VÔ - ĐÌNH - ĐÀN

TỔNG PHÁT HÀNH Miền bắc Đông-Dương

Ét. VAN-HOÀ • 18 Rue des Antennais - HANOI

Cần đề ý hai điều :

1-) Phương thuốc ho lao của cụ Trịnh-hải-Long (nội tử ông đốc học Hào) là đáng tin cậy vì đã cứu được nhiều người mắc bệnh ho lao ho ra máu hay ho đàm.

Có hai thứ 8\$, 10\$ hạng đặc biệt 12\$

2-) Toàn cõi đại Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-Lý còn sâm Cao-Lý chứng lấy nước cốt. Đại tài bổ dưỡng người già yếu thanh niên nam nữ gây cơn bại nhược.

Ve lớn 8\$00, nhỏ 6\$00

Hạng đặc biệt 10\$

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG

TRINH-VĂN-HÀO

19, Rue Vassoigne, Tandinh - Saigon

TUAN BÁO

N U' O' C - N A M

Một cơ quan ngôn-luân

chung của mọi người Nam

Mỗi số . . . 0\$30 Cả năm . . . 20\$90

Chủ nhiệm ;

Lương-Ngọc-Hiền

Báo quán tại : 97, Hàng-Gai - Hanoi

GIÚP CÔNG QUÝ !

Sô Đông-dương

Mà còn hy - vọng sẽ có :

Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung sướng mỗi tháng mở 1 kỳ

Thuộc gia truyền tuyệt hay

PHÒNG - TÍCH

THUỐC - L

THUỐC - R

CHINH - K H I

CON CHIM

..... 0p 50

..... 0. 40

..... 0. 40

..... 0. 40

ĐAU CHÔI HOA - KỶ GIA 1 p. 20

ĐẠI - LÝ TỔNG PHÁT HÀNH :

NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.

AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.